

Det gik med D. K.s Fællesmøde i Aar, som det plejer at gaa: Skyerne skiltes ad, Blæsten faldt til Ro, Solen nedlod sig til at skinne, men ikke længere end, at Mødets Deltagere kunde naa at slippe tørskindede hjem, thi Solen er en økonomisk Husmoder, som ikke ødsler med sine Varer i Dyr-tid, og der hersker jo i denne Som-mer Dyr-tid paa smukt Vejr som paa alt andet.

Trods nogle enkelte Byger lagde Vejret ingen Hindringer i Vejen for Mødets Festprogram. Og det maa vi forlods sige, at aldrig har et Fest-program dannet en saa skøn og stem-ningsvækkende Famme om vore For-handlingers Alvor som ved dette Møde.

I selve Aarhus berømte Teater

bød Kredsen sine Gæster velkommen med en Kantate for Solo, Kor og Or-kester, hvis Tekst var forfattet af Dig-teren *Olaf Hansen*, og hvis Musik skyldtes den velkendte kvindelige Komponist *Hilda Sehested*. Mandlig og kvindelig Kunst havde saaledes ved denne Lejlighed forenet sig om at bringe Kvindesagen sin Hyldest og frembragt et Værk i skønneste Sam-klang. Vi skal i næste Numer aftryk-ke Kantaten.

Tilskuerrummet var fyldt omtrent til sidste Plads, da Tæppet gik op, og D. K.s hvide Banner, omgivet af sin unge Fanevagt med de statelige røde Skærf præsenterede sig i Bag-grundens Midte, medens det hvid-klædte Kvindekors dannede Halvkreds til venstre for Tilskuerne, og det kvindelige Strygeorkester tilhøjre.

Efter at Forsamlingen staaende havde afsunget D. K.s Bannersang, traadte *Hilda Sehested* frem i For-grunden og løftede Taktstokken. — Kantatens første Afdeling blev udført.

Formanden for Aarhuskredsen, *Kathinka Bjerre*, traadte derefter frem og holdt følgende Velkomsttale:

Paa Dansk Kvindesamfunds Aarhuskreds' Vegne har jeg den Ære at byde den store Forsamling velkom-men, som i Dag fylder Aarhus Tea-ter. — Vi takker Repræsentanterne for Byens Øvrighed, for Kirke og Sko-le, for Byraad og Teater, for Pressen og for de mange Hjem, som gæstfrit har aabnet sig for vore Gæster, fordi De er kommet til Stede. — I særlig Grad vender jeg mig dog til Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse med dens Formand *Astrid Stampe Fedder-*

sen, til vor kære gamle Æresformand *Jutta Bojsen Møller*, som har gjort os den Glæde at komme til Aarhus, og til de mange tilrejsende Gæster fra D. K.s forskellige Kredse. Vi ønsker Dem alle, at De foruden det Udbytte, De venter Dem af selve Fællesmødet, tillige vil have Glæde af Opholdet i Aarhus By med dens smukke Omgivelser.

Vi føler det som en stor Ære, at D. K. i Aar har rejst sit Banner i Aarhus, det Banner, som jeg tror, alle vore Medlemmer er kommet til at holde af — ikke blot, fordi det i sig selv er saa smukt, men tillige, fordi det saa rammende udtrykker Kvindesa-gens Udvikling og dens fremtidige Opgave:

Den unge Pige med Guldhornet, Skatten, som hun har draget frem af Jorden, det er *Kvinden*, der har faaet Øje for den overordentlige Be-tydning, det vilde have for hende selv og for hendes Land, om hun vandt den Ret, der tilkom hende som Men-neske, *Retten* til som Mandens jævn-byrdige at udvikle sig efter sine Ev-ner uden at hæmmes af Skranker, der ikke var rejst af Naturen selv, men som Tidernes Ugunst og snævre For-domme havde rejst paa hendes Vej, og *Retten* til ved Mandens Side, men ud fra sin ejendommelige Natur, at dele Omsorgen og Ansaret for Lan-dets Styrelse.

For at opnaa denne Ret har „Kvin-desagens Kvinde“ kæmpet mere end et halvt Aarhundrede, for den har hun — for at bruge Forfatterens Ord — „baaret Byrden“ og døjet „Haan og Latter — for sig og for sin Datter og for den hele Slægt.“ Ad Veje, der var mørke, fordi der kun faldt et spar-somt Forstaaelsens Lys fra hendes Samtid paa dem, som var krogede og slyngede, som Bjergbestigernes Veje plejer at være det, men som aldrig var *Krogveje*, aldrig behøvede at skjule sig i *Mørket*, arbejdede hun sig frem, indtil den ene — *Mathilde Fibiger*, Kvindesagens Martyr — var blevet ef-terfulgt af et Tog af Kvinder, hvis Krav ikke kunde overhøres, og som efterhaanden vandt Forstaaelse hos mange af Samtidens gode Mænd og Kvinder.

Grundloven af 1915 er vel ikke traadt i Kraft endnu, men ved den naaede danske Kvinder dog den Tin-de, hvorfra de kan se ind over det Land, som de vil vinde: Ved den har de faaet Midlet i Hænde til at gen-

nemføre, hvad der endnu staar tilba-ge i Retning af Mands og Kvindes Li-gestilling herhjemme.

Den unge Kvinde paa Banneret knæler ned, idet hun holder Guldhor-net op mod Lyset. Hun er greben af Ærefrygt for den Skat, hun har faaet i Eje. Som hun vogter sin Skat, saa-ledes ved vi, at det bliver vor Sag at tilegne os den Ret, Grundloven hjem-ler os, i Ærbødighed for den Opgave, den stiller os, og i fuld Erkendelse af vort Medansvar for kommende Tiders Udvikling.

Som Bannerbilledets unge Kvinde er omgivet af Symbolerne paa den dan-ske Natur: Bølgelinierne, Bøgegre-nene, saaledes maa vort Arbejde bygges paa hjemlig Grund, om det skal kunne finde Jordbund herhjem-me, og som Billedet er nøje forenet med det *Dannebrog*, der danner Ban-nerets Revers, saaledes ved vi, at vort Arbejde, hvorledes det end former sig, dog altid i sin dybeste Grund maa stilles i *Fædrelandets* og derigennem i *Menneskehedens* Tjeneste.

Vi har i *Fællesstyrelsens Formand*, *Astrid Stampe Feddersen*, et lysende Eksempel paa en trofast Arbejder: Fra Ungdommens Dage har hun væ-ret blandt Førerne i den hjemlige Kvindebevægelse, hun har været med blandt dem, som gjorde de brydsom-me Veje farbare.

Hendes klare Blik, hendes ubestik-kelige Retsind og hendes varme Fæ-drelandsfølelse lod hende altid se, hvor Vejen gik: Jeg samler, hvad jeg her har haft at sige, i en Tak til vor Formand for, hvad hun har været for Dansk Kvindesamfund, og i et Ønske om, at hun ogsaa i den kommende Tid maa have Kræfter til at staa som D. K.s øverste Leder.

Derefter indtog Fællesstyrelsens Formand, *Astrid Stampe-Feddersen*, hendes Plads og udtalte:

Maa jeg paa hele D. K.s Vegne bringe Aarhuskredsen vor varme oprigtige Tak, fordi den har villet modtage os til Fællesmøde i Aar. Aarhuskredsen hører til D. K.s ældste grundmurede Kredse, og Grunden er lagt af én af vore første udmærkede Vejbydere, idet den stiftedes for 30 Aar siden af vor altfor tidlig afdøde, sjælden æg-te og varmtfølende Kvindesagsven — *Svend Høgsbro*. — Vi er alle glade over at samles i denne naturfagre By ved det brusende Kattegat og glæder